

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

Factors Affecting Effectiveness of Educational Management of Educational Extended School, Phrao District, Chiang Mai Province

กาญจนา เกิดอ้าย*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พนมพร จันทรปัญญา**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยเลือกตัวแปรต้นหาสมการแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการปฏิบัติของประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีดังนี้ ปัจจัยด้านผู้บริหาร โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนได้รับทราบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ปัจจัยด้านนักเรียนโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชยันอ่านหนังสือเพื่อทำคะแนนสอบให้สูงขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการตั้งปัญหาทางวิชาการกับเพื่อนฯ เพื่อค้นหาคำตอบ และปัจจัยด้านผู้ปกครอง

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: Ideakanjana@gmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (อาจารย์ที่ปรึกษา)

โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สอบถามพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนรู้จักพัฒนาหาความรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่ม สถานศึกษามีระบบการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีทั้งหมดจำนวน 4 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กันทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.809 ถึง 0.918 จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา โดยพิจารณาลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน พบว่า ทั้ง 4 ปัจจัย สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา และได้สมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Raw score)

$$\hat{Y} = 3.673 + 0.461(X_3) + 1.072(X_4) + 0.587(X_2) + 0.248(X_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standard score)

$$\hat{Z} = 0.202(X_3) + 0.428(X_4) + 0.265(X_2) + 0.105(X_1)$$

คำสำคัญ

ประสิทธิผลการจัดการศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

This research aimed 1) to investigate the performance levels of factors affecting the educational management effectiveness in the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province 2) to investigate the factors affecting the effectiveness of educational management in the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province and 3) to study the factors being able to predict the effectiveness of educational management in the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province. The sample used in this study consisted of the administrators and the teachers from the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province in the academic year 2014. The number was 162. The tools used in this research were questionnaires about the factors affecting the effectiveness of educational management in the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province. The statistics used for analyzing the data including frequency, percentage, standard deviation, correlation coefficient and multiple regression analysis by selecting independent variables to

find a stepwise equation. The findings revealed that the factors affecting the performance levels of the educational management effectiveness in the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province were as follows. According to the factors of administrators, the overall performances were at high level. When considering each item, it showed that the highest mean was to give subordinates an opportunity to take part in expressing their opinions while the lowest mean was that to make use of the evaluation results to improve the curriculum in accordance with the learners' needs. Regarding the factors of teachers, the overall performances were at high level. When considering each item, it indicated that the highest mean was to inform the learners about the evaluation results as the lowest mean was to arrange the atmosphere as well as the environment for supporting learning. Related to the factors of students, the overall performances were at high level. When considering each item, it was found that the highest mean was to study hard to do better in the examination while the lowest mean was to ask their friends academic questions to seek exact answers. Regarding the factors of parents, the overall performances were at high level. When considering each item, it revealed that the highest mean was to inquire about the learner' behaviors as the lowest mean was to co-operate with the schools to develop learning sources. According to the relationships among the factors affecting the effectiveness of educational management in the educational extended schools in Prao District, Chiang Mai Province, it revealed that there were totally 4 factors including the factors of administrators, the factors of teachers, the factors of students and the factors of parents. Their relationships were statistically significant at the level of .01 according to the hypothesis as set. The relationships of each factor were positive. The correlation coefficients were from .809 - .918. Then, the factors affecting the effectiveness of educational management were analyzed by considering the priority of variables put into the Stepwise Multiple Regression Analysis. It was found that all 4 factors could be able to predict the effectiveness of educational management in form of the predictable equations as below:

Predictable equation in form of raw score

$$\hat{Y} = 3.673 + 0.461(X_3) + 1.072(X_4) + 0.587(X_2) + 0.248(X_1)$$

Predictable equation in form of standard score

$$\hat{Z} = 0.202(X_3) + 0.428(X_4) + 0.265(X_2) + 0.105(X_1)$$

Keywords

Effectiveness of Educational Management, Educational Extended School, Phrao District, Chiang Mai Province

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษาของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนเก่ง คนดี มีความสามารถ มีความสุข และต้องมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นสำคัญ คุณภาพการศึกษาถือว่าเป็นหลักสำคัญในการจัดการศึกษาสถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่ให้บริการการเรียนรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง จึงมีภารกิจมีบทบาทและความสำคัญในฐานะเป็นหน่วยงานที่จัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับคนและสังคม การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การศึกษาช่วยให้มนุษย์มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ถูกต้องในการพัฒนาตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นดังกล่าว จึงได้กำหนดไว้ในนโยบายเร่งการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 6 ปีเป็น 9 ปี ให้ทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2553, 28 - 29) ได้ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนทั่วประเทศโดยการเปิดขยายชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมและอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา และให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณให้แก่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานกระจายไปตามต่างจังหวัดต่าง ๆ นับว่าการดำเนินงานผ่านไปได้อย่างดี รวมทั้งได้กำหนดนโยบายของการขยายโอกาสทางการศึกษาไว้ ดังนี้ (1) เร่งรัดการขยายโอกาสและบริการทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนกระจายไปสู่ประชาชนส่วนภูมิภาคอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสในชุมชนเมืองและชนบทห่างไกล (2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเห็นความสำคัญของคุณค่าของการศึกษาต่อการพัฒนาตน พัฒนาอาชีพและพัฒนาสังคมส่วนรวม และ (3) เร่งพัฒนาการจัดการกระบวนการบริหารกระบวนการเรียนการสอนและการนิเทศติดตามผลเพื่อส่งเสริมผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถและทักษะขั้นพื้นฐานโดยเน้นการพัฒนาทักษะด้านอาชีพให้สามารถพึ่งตนเองได้ ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรมและตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นจากการศึกษาปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาของไทย

โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ให้บริการการเรียนรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง จึงมีภารกิจและมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิผล โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเป็นผู้ประสาน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมจึงกำหนดให้มีการจัดระบบโครงสร้าง กระบวนการจัดการศึกษาของไทยให้มีเอกภาพในเชิงนโยบายและหลากหลาย ในทางปฏิบัติมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, 48 - 50) ได้ให้ความเห็นว่าการขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไปให้ทั่วถึงมากขึ้นเป็นสิ่งที่เหมาะสม เพราะปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่ำกว่าประเทศอื่นในเอเชียมาก สาเหตุของปัญหานี้เพราะในชนบทมีความต้องการใช้แรงงานของเด็กกลุ่มนี้ ดังนั้น การขยายการศึกษาภาคบังคับไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงต้องจัดให้เรียนฟรีโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ต้องปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตและนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันของท้องถิ่นได้ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเรียนชั้นมัธยมศึกษามากขึ้น

การจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 2 ทำการสอนตั้งแต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 11 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสหกรณ์ดารี โรงเรียนชุมชนบ้านโป่ง โรงเรียนพร้าวบูรพา โรงเรียนบ้านสันกลาง โรงเรียนบ้านแม่เหียะ โรงเรียนบ้านแม่ปิ้ง โรงเรียนบ้านสันปง โรงเรียนบ้านแม่ป่าคิ โรงเรียนบ้านหนองปิด โรงเรียนบ้านหลวง และโรงเรียนบ้านนาบุญไหล่งขอต การจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ จากรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา 2556 โดยการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต้นสังกัด งานประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ยังมีบางมาตรฐาน การประเมินอยู่ในระดับที่พอใช้ ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นระบบที่สถานศึกษาร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การกำกับ ดูแลและสนับสนุนส่งเสริมของหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อสร้างความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักวิชา ข้อมูลหลักฐานที่ตรวจสอบได้ และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ จากสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดในมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สาม (พ.ศ. 2554 - 2558) เพื่อให้เกิดประสิทธิผลการจัดการศึกษา ด้านคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การบรรลุผลในการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมความเป็นคนที่สมบูรณ์ทุกด้านให้แก่บุคคลหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนรวมทั้งความพอใจในอาชีพของครูในโรงเรียนและภาพพจน์ที่ดีของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 (2556, 12 - 15)

จากข้อมูลและสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสจะมีประสิทธิผล หรือบรรลุตามเป้าหมายได้นั้น จะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยหรือทรัพยากรพื้นฐานทางการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการ (จันทรานี สงวนนาม, 2551, 38) หรือปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงานให้สำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ตามหลักการและแนวคิดของ Steers & Porter (1983, อ้างถึงใน ญัตติยาภรณ์ หยกอุบล, 2555, 83) ได้แก่ (1) ปัจจัยผู้บริหาร ประกอบด้วยตัวแปรย่อย พฤติกรรมผู้นำ และวิสัยทัศน์ผู้บริหาร (2) ปัจจัยครู ประกอบด้วย ตัวแปรย่อย คุณภาพการสอนของครูและการได้รับความสนับสนุนทางสังคม (3) ปัจจัยนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรย่อย พฤติกรรมด้านการเรียนและพฤติกรรมด้านสังคมกับกลุ่มเพื่อน และ (4) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ประกอบด้วย ตัวแปรย่อย การสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน การดูแล การเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน จะเห็นได้ว่าประสิทธิผลของโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านประกอบกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสโดยทั่วไปยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังได้กล่าวมานั้น จึงเป็นเรื่องที่ผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องให้ความสนใจและตระหนักถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสอย่างจริงจังรวมทั้งหาวิธีป้องกันมิให้มีปัญหาการด้อยคุณภาพดังกล่าว ซึ่งต้องมีการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาตลอดจนหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและได้วิจัยว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาแก่

โรงเรียนขยายโอกาส เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอนส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา
3. ปัจจัยด้านนักเรียนส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา
4. ปัจจัยด้านผู้ปกครองส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 11 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 280 คน ในปีการศึกษา 2557

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น จำนวน 162 คน แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 6 คน ครูผู้สอน จำนวน 156 คน ในปีการศึกษา 2557 ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 23 - 24) จากนั้นทำการสุ่มจำนวนผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนโดยการเทียบบัญชีรายชื่อและใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่โดยศึกษา จำนวน 4 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยด้านผู้บริหาร (2) ปัจจัยด้านครูผู้สอน (3) ปัจจัยด้านนักเรียน

และ (4) ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ และประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวความคิดของ Mott (1972 อ้างถึงใน ญัตติยาภรณ์ หยกอุบล, 2555, 42-50) ประกอบด้วยความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด

การทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนโดยทั้งหมดได้ยืนยันว่าเครื่องมือฉบับดังกล่าวมีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 จากนั้นจึงได้นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างวันที่ 8 - 18 ธันวาคม 2557 จำนวน 162 ฉบับ ได้แบบสอบถามคืนคิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจสอบพบว่า แบบสอบถามในส่วนของตอนที่ 1 - 2 มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ แต่ในตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะมีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 85 ชุด คิดเป็นร้อยละ 52.47 ของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติเชิงพรรณนาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แยกออกเป็น ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่

6.2 สถิติเชิงวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

6.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

6.2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์โดยใช้การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรต้นหาสมการแบบมีขั้นตอน (Stepwise)

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีสถานภาพเป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 66.05 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.42 ส่วนใหญ่มีอายุราชการ 11 - 20 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 96.30 และส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอในตารางที่ 1 - 3

ตารางที่ 1

ระดับการปฏิบัติของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา

รายการ	\bar{X}	S.D	แปลผล
ปัจจัยด้านผู้บริหาร	3.93	0.79	มีการปฏิบัติมาก
ปัจจัยด้านครูผู้สอน	3.90	0.80	มีการปฏิบัติมาก
ปัจจัยด้านนักเรียน	3.92	0.92	มีการปฏิบัติมาก
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง	3.84	0.85	มีการปฏิบัติมาก
ประสิทธิผลการจัดการศึกษา	3.87	0.80	มีการปฏิบัติมาก

n = 162

จากตารางที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ส่วนประสิทธิผลการจัดการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.87

ตารางที่ 2

ระดับการปฏิบัติในปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา

รายการ	\bar{X}	S.D	แปลผล
ปัจจัยด้านผู้บริหาร			
เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	4.03	0.77	มีการปฏิบัติมาก
ส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาพัฒนาผลงานเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพ	4.02	0.84	มีการปฏิบัติมาก

ตารางที่ 2

ระดับการปฏิบัติในปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D	แปลผล
ส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	4.02	0.86	มีการปฏิบัติมาก
กำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานของโรงเรียน	4.00	0.72	มีการปฏิบัติมาก
วางแผนการดำเนินงานโครงการทางวิชาการร่วมกับผู้ได้บังคับบัญชา	3.98	0.75	มีการปฏิบัติมาก
จัดระบบการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการศึกษา	3.98	0.80	มีการปฏิบัติมาก
ปัจจัยด้านครูผู้สอน			
จัดกิจกรรมเสริมความรู้ให้กับผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในแต่ละมาตฐานการเรียนรู้	4.02	0.72	มีการปฏิบัติมาก
นำปัญหาที่พบจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาทำวิจัยในชั้นเรียน	3.99	0.76	มีการปฏิบัติมาก
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น /ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย	3.94	0.77	มีการปฏิบัติมาก
ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน	3.91	0.84	มีการปฏิบัติมาก
วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.90	0.86	มีการปฏิบัติมาก
จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.87	0.81	มีการปฏิบัติมาก
ปัจจัยด้านนักเรียน			
ขยันอ่านหนังสือเพื่อทำคะแนนสอบให้สูงขึ้น	4.05	0.90	มีการปฏิบัติมาก
ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด	4.01	0.82	มีการปฏิบัติมาก
กระตือรือร้นและตั้งใจทำข้อสอบทุกระดับ	3.99	0.81	มีการปฏิบัติมาก
ตั้งใจฟังในขณะที่ครูสอนหรืออธิบายเนื้อหา	3.96	0.74	มีการปฏิบัติมาก
แก้ไขแบบฝึกหัดหรือการบ้านเมื่อมีข้อผิดพลาด	3.90	0.93	มีการปฏิบัติมาก
ตั้งใจเรียนและตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมาย	3.88	0.81	มีการปฏิบัติมาก
ส่งการบ้านและงานที่ครูมอบหมายภายในเวลาที่ครูกำหนด	3.86	0.87	มีการปฏิบัติมาก
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง			
สอบถามพฤติกรรมนักเรียนของผู้เรียนในปกครอง	3.97	0.84	มีการปฏิบัติมาก
ให้ความร่วมมือในการแก้ไขพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน	3.95	0.88	มีการปฏิบัติมาก
เข้าร่วมประชุมวางแผนในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนก่อนเปิดภาคเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.94	0.92	มีการปฏิบัติมาก
สนับสนุนผู้เรียนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.91	0.89	มีการปฏิบัติมาก
ดูแลเอาใจใส่ ติดตามความประพฤติของผู้เรียน	3.86	0.82	มีการปฏิบัติมาก

n = 162

ตารางที่ 3

ปัจจัยที่ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา

ตัวแปร	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา (r)	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)	ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผล	
			คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (β)
ปัจจัยด้านผู้บริหาร	0.809**	0.903	0.248	0.105
ปัจจัยด้านครูผู้สอน	0.904**	0.900	0.587	0.265
ปัจจัยด้านนักเรียน	0.918**	0.843	0.461	0.202
ปัจจัยด้านผู้ปกครอง	0.918**	0.885	1.072	0.428
ค่าคงที่			3.673	

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสพบว่า ทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง แต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.809, 0.904, 0.918 และ 0.918 ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านนักเรียน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส ได้ร้อยละ 84.30 และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยด้านผู้ปกครอง จะสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสได้ร้อยละ 88.50 และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยด้านครูผู้สอน จะสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสได้ร้อยละ 90.00 และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยด้านผู้บริหาร จะสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส ได้ถึงร้อยละ 90.30 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวเข้าสู่สมการพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสได้ โดยสามารถพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Raw score)

$$Y = 3.673 + 0.461(X_3) + 1.072(X_4) + 0.587(X_2) + 0.248(X_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standard score)

$$Z = 0.202(X_3) + 0.428(X_4) + 0.265(X_2) + 0.105(X_1)$$

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านผู้ปกครอง ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและประเด็นที่น่าสนใจ จึงนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัจจัยด้านนักเรียน พบว่า ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ได้ร้อยละ 84.30 โดยมีน้ำหนักในการทำนายมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส มีการปฏิบัติมากในเรื่อง การขยันท่านหนังสือเพื่อทำคะแนนสอบให้สูงขึ้น และใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด มีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำข้อสอบทุกระดับ ดังนั้นจึงส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา วีระวุฒิ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนควรให้ความสำคัญกับการเรียนโดยใช้เวลาว่างจากการเรียนทำการศึกษาทบทวนบทเรียน มีการศึกษาค้นคว้าความรู้อย่างสม่ำเสมอ

2. ปัจจัยด้านผู้ปกครองพบว่า ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ร่วมกับปัจจัยด้านนักเรียน ได้ร้อยละ 88.50 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของโรงเรียนขยายโอกาส มีการปฏิบัติมากในเรื่อง สอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียนของผู้เรียนในปกครอง ให้ความร่วมมือในการแก้ไขพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียน และเข้าร่วมประชุมวางแผนในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนก่อนเปิดภาคเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ศรีมารุต (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย เจตคติ การตัดสินใจ ของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเป็นบวก ซึ่งหมายความว่าถ้าหากบัณฑิตศึกษามีปัจจัยเหล่านี้ในระดับมากระดับประสิทธิผลของบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏก็จะมากตามไปด้วย และสรายุทธ เพ็ชรซีก (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณี โรงเรียนประสาทวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพบิดา สภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดามารดาในการศึกษาของบุตร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน พบว่า ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ร่วมกับปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครองได้ร้อยละ 90.00 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนของโรงเรียนขยายโอกาส มีการปฏิบัติมากในเรื่อง มีการจัดกิจกรรมเสริมความรู้ให้กับผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ นำปัญหาที่พบจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาทำวิจัยในชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น /ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชา วัฒนวิไล ภัสพร ตั้งใจกตัญญู วิชชุดา บรรจงมณี และขวัญใจ เลี้ยงวิวัฒน์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาหลักการบัญชี 1: กรณีศึกษานักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สอดคล้องกับ กมลวรรณ รอดจ่าย (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะของครูและบุคลากรทางการศึกษามีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็กสูงสุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัตติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครู เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

4. ปัจจัยด้านผู้บริหารพบว่า ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสร่วมกับปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้ถึงร้อยละ 90.30 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารของโรงเรียนขยายโอกาส มีการปฏิบัติมากในเรื่องเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาพัฒนาผลงานเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ บุรีสูงเนิน (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก คือ พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารและวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครองมีการปฏิบัติมาก จะส่งผลให้ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

สรุป

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้ปกครอง ส่งผลและสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสได้ แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ตัวนักเรียนเอง รองลงมาคือ ตัวผู้ปกครอง ตัวครูผู้สอนและ ตัวผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาส ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาประสิทธิผลการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ควรมีการประชุมวางแผนด้านงานบริหารวิชาการโดยต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นำวงจร PDCA มาใช้ในการบริหารโรงเรียน เพื่อสร้างความตระหนักและแรงจูงใจให้กับครูผู้สอนให้มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนอย่างมีคุณภาพ
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน วิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการทำวิจัยในชั้นเรียน และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

3. ปัจจัยด้านนักเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ ค้นคว้า ความรู้ด้วยตนเอง การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพตนเอง สร้างจิตสำนึกและพฤติกรรมการศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมท้องถิ่น และความแตกต่างระหว่างบุคคล

4. ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ ควรส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยทางโรงเรียนควรดึงผู้ประกอบการ และชุมชนให้มีส่วนร่วม มีการสนับสนุนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านนักเรียน ผ่านตามเสียงตามสาย หรือผ่านคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อช่วยกันแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

2. ควรเน้นการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ประกอบการนักเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ รอดจ่าย. (2552). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็ก.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551**. กรุงเทพฯ:

สทศกรณการเกษตรแห่งประเทศไทย.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2551). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยต์.

ณัฐชา วัฒนวิไล ภัสพร ตั้งใจตัญญู รวิชุดา บรรจงมณี และ ชวีญใจ เลี้ยงวิวัฒน์. (2552).

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1: กรณีศึกษา

นักศึกษาคณะบัญชี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของ**

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

เบญจวรรณ ศรีมารุต. (2551). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของบัณฑิตศึกษา**

มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันเพ็ญ บุรีสูงเนิน. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพัฒนา**

พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. ดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สรายุทธ เพ็ชรซีก. (2553). **ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนมีนประชาวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร.** ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุภัทรา วีระวุฒิ. (2556). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. (2556). **รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2556.** บันทึก ที่ ศธ 04048/2556 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2556. [เอกสารอัดสำเนา].
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กับการปฏิรูปการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). **รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตร ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2547.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2548). **แนวทางการประกันคุณภาพในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. (พิมพ์ครั้งที่ 6).** กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.